

Veel reacties laten zien hoe verweven de levens van veel mensen aan beide kanten van onze grenzen zijn en hoe sterk de aangekondigde maatregelen deze normale levens verstoren. Derhalve zou het goed zijn om goed na te denken hoe deze regels in te voeren zonder disproportionele effecten voor deze mensen.

Mijn voornaamste punt van bezwaar tegen de voorgestelde maatregelen is dat de (dubbele) testverplichting ook geldt voor mensen die slechts kort in het buitenland zijn. Waar op bladzijde 8 van de MvT nog gesproken wordt over een mogelijke uitzondering van de quarantaineplicht voor mensen die korter dan 12 uur in het buitenland verblijven, is een soortgelijke uitzonderingsgrond niet benoemd in het stuk over de negatieve testverplichting. Echter, als je korter dan 12 uur in het buitenland verblijft moet de verplichte PCR-test sowieso voor aanvang van de reis in Nederland al gedaan zijn, en nu de sneltest 24 uur oud mag zijn, is het ook praktischer om deze sneltest voor aanvang van de reis alvast uit te laten voeren. Het is natuurlijk evident dat Corona-testen uitgevoerd voordat je in het buitenland bent geweest geen enkele bijdrage kunnen leveren aan het beperken van de invoer van virussen uit het buitenland. Derhalve zou het niet meer dan logisch zijn dat er uitzonderingen zouden moeten komen voor de negatieve testverplichting voor zulke korte reizen.

Merk op dat na afloop van de reis in quarantaine gaan in principe wel de verdere verspreiding van (in die korte tijd in het buitenland opgelopen) virussen zal beperken. Natuurlijk is de kans om op zo'n korte reis besmet te raken nog altijd klein, maar de quarantaineplicht helpt in dit geval wel, in tegenstelling tot de testverplichting.

Het zou ook goed zijn als er enige overeenstemming is tussen de regels die buurlanden aanhouden. Zo zouden de uitzonderingsregels zich kunnen spiegelen aan de uitzonderingen op het Belgische/Duitse inreisverbod. Door het Belgische inreisverbod zijn niet-noodzakelijke reizen naar België bijvoorbeeld al verboden.

Laat ik nu mijn eigen verhaal, en de problemen die de voorgestelde wet kan opleveren nog uit de doeken doen, en daarbij pleiten voor een uitzondering voor doktersbezoek op 1 dag.

Mijn vrouw volgt een medisch traject bij het UZ Gent. In dit ziekenhuis wordt toonaangevend onderzoek verricht naar de aandoening waar zij voor onder behandeling staat. Het is ook qua verzekeringen en contact met apotheken uitstekend geregeld om in dit ziekenhuis net over de grens behandeld te worden (leve Europese samenwerking!). In dat opzicht is het doodnormaal voor Nederlanders om daar heen te gaan.

Mijn vrouw heeft zelf geen rijbewijs, dus ik moet haar heen en weer rijden. Nu is het soms nodig om een aantal dicht bij elkaar gelegen bezoeken te brengen. Dit betekent onder andere dat ik nu in een quarantaine van 26 dagen zit (21 als ik mij laat testen op de vijfde dag na mijn laatste bezoek); die bestaat uit meerdere aaneengesloten periodes. In deze tijd heb ik alleen de bezorger van de supermarkt gezien en de Belgische agent die controleerde of ik mij aan het Belgische inreisverbod hield. Bij het ziekenhuis blijf ik uit voorzorg in de auto op de parkeerplaats zitten (gezellig zwaaiend naar een lotgenoot in een auto die iets verderop staat). Gelukkig hebben beide onze werkgevers ons in staat gesteld om ons werk thuis te doen en die taken die niet online gedaan kunnen worden te herverdelen over onze collega's.

Bij een testverplichting zouden wij niet alleen 4 testen moeten doen vooraf in Nederland voor elke keer dat we naar de dokter gaan (wat op meer dan duizend euro per maand neer zou komen), er zouden ook momenten zijn waarop wij letterlijk niet naar onze dokter mogen gaan. Zo zijn wij na een controle 's middags opgebeld om te vragen of we twee dagen later nog een keer terug zouden kunnen komen. Op die termijn is het onmogelijk om nog op tijd een negatieve PCR-test te bemachtigen.

Het is voor mij niet redelijk dat mijn vrouw de toegang tot haar dokter ontzegd wordt in een tijd dat de overheid zelf spreekt over versoepelingen van de maatregelen, en in een tijd waarin we alles zouden doen om toegang tot de zorg te garanderen.